

D E C I Z I E

cu privire la cererea de recurs declarată de recurentul executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia,

în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara, în privinţa debitorului Patic Mihail *****,

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026.

(Dosarul nr.25r-148/2026
PIGD: 2-26095367-03-25r-08092026)

Prima instanţă: Judecătoria Orhei, sediul central judecător Alina Balan

16 noiembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalul

Examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

C O N S T A T Ă :

ÎN FAPT:

Executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia la 28 iulie 2026 a înaintat demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Patic Mihail *****.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că, în gestiunea sa e deține procedura de executare documentul executoriu nr. 1-346/2026 din 27.02.2026 emis de Judecătoria Chişinău, sediu Buiucani privind încasarea de la Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: *****. cu domiciliul în *****) în beneficiul Statului a amenzii penale în sumă de 112 500 lei și documentul executoriu nr. MA106 720047 din 30.12.2024 emis de Inspectoratul Național de Securitate Publică - Dp Centru, privind încasarea de la Patic Mihail ***** (a.n.***** c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul Statului amenzii în sumă de 500 lei.

Concomitent, indică faptul că, în privința debitorului au fost aplicate restricții în conformitate cu imperativele legale, dar măsurile aplicate nu au determinat executarea efectivă a documentului executoriu.

Menționează că, până în prezent debitorul nu şi-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc şi reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Patic Mihail nu deține mijloace băneşti/bunuri mobile/imobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei şi nu este angajat în cîmpul muncii.

Executorul judecătoresc apreciază drept necesară prezența debitorului la efectuarea procedurii de executare, pentru a asigura informarea acestuia despre măsurile de executare preconizate, drepturile şi obligațiile sale, cât și a stabili în comun cu creditorul modalitatea de executare a documentului executoriu.

Specifică în demers executorul judecătoresc că, în procesul executării documentului executoriu s-a constatat că debitorul Patic Mihail *****, traversează frontiera statului Republica Moldova, ultima traversare a debitorului fiind înregistrată la data de 05.06.2026. Întru neadmiterea părăsirii teritoriului Republicii Moldova, fapt ce ar face dificilă executarea de mai departe a hotărârii judecătorești, consideră necesară aplicarea faţă de cet. Patic Mihail *****, a interdicției de a părăsi țara.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026, s-a respins demersul executorului judecătoresc Lilia Corolețcaia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Patic Mihail *****, născut la data de *****, cod personal *****, domiciliat în *****, ca neîntemeiat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

La 01 septembrie 2026, recurentul executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia a formulat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii cu admiterea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Patic Mihail ***** pe un termen de 6 luni.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul civil reține, că din lucrările dosarului rezultă că încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026 a fost comunicată părților la 19.08.2026. (f.d.33)

Astfel, instanța conchide, că recursul declarat de executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia, la 01 septembrie 2026, este depus în interiorul termenului legal.

ARGUMENTELE ȘI SOLICITAREA RECURENTULUI:

În motivarea recursului, recurentul comunică că, instanța de fond a reținut în mod eronat că, din moment ce debitorul a părăsit Republica Moldova la data de 05.06.2026, aplicarea interdicţiei ar fi „lipsită de sens şi efect”. În realitate, interdicția de a părăsi țara acționează ca o măsură de asigurare cu caracter permanent-preventiv. Instituirea acesteia este absolut necesară pentru momentul iminent în care debitorul va reveni pe teritoriul național, împiedicând o nouă eschivare şi garantând reținerea/prezența acestuia în fața

executorului pentru continuarea acţiunilor de executare. Argumentul instanței lasă debitorul neatins de brațul legii la revenirea în țară.

Susține că, judecătorul de fond a invocat greşit prevederile art. 183 alin. (4) din Codul de executare şi art. 64 din Codul penal privind înlocuirea amenzii cu închisoare sau muncă neremunerată, statuând că executorul are alte pârghii. Reține că urmărirea silită a amenzii penale în sumă de 112.500 lei şi a amenzii contravenționale conexe reprezintă o procedură prioritară de recuperare a creanței de stat. Opțiunea înlocuirii amenzii cu închisoare este o măsură de drept penal şi nu anulează obligația executorului de a epuiza toate măsurile civile de asigurare disponibile. Interdicția este menită să evite tocmai soluția extremă a privării de libertate, oferind şansa încasării banilor la buget.

Menționează recurentul că, suma totală datorată statului depăşeşte 112.500 lei, reprezentând un interes public major iar limitarea temporară a dreptului la liberă circulație (6 luni) este pe deplin justificată de art 2 alin. (3) din Protocolul nr. 4 al CEDO, fiind o măsură „necesară într-o societate democratică” pentru menținerea ordinii publice şi executarea hotărârilor judecătoreşti de condamnare.

Consideră că, debitorul manifestă o rea-credință strigătoare la cer, foloseşte resurse financiare pentru a călători internaţional, însă refuză să achite amenzile penale şi contravenționale, declarându-se formal insolvabil în registrele naționale.

Solicită recurentul executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia admiterea recursului. Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026 cu emiterea unei noi noi hotărâri prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc şi aplicată interdicţia de a părăsi ţara faţă de Patic Mihail ***** pe un termen de 6 luni.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

Art. 424 alin.(1) Cod de procedură civilă, *curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecători.*

Art. 426 alin.(2) Cod de procedura civilă, *recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Art. 427 lit.a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Art.1 alin.(1), (2) Cod de executare, *procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa*

executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii. Prin urmare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentului executoriu în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

Articolul 22 alin.(1) lit.x) din Codul de executare prevede că*, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Potrivit art. 64 alin.(1) Cod de executare, *interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers (în vigoare până la 06.08.2026). (1[1]) Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.*

Potrivit art. 27 din Constituţie, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

În virtutea prevederilor coroborate ale art. 19 şi art. 27 din Constituţie, tuturor cetăţenilor, cetăţenilor străini, apatrizilor, refugiaţilor şi beneficiarilor de protecţie umanitară le este garantat dreptul la libera circulaţie în interiorul statului şi de a ieşi din ţară. Dreptul la libera circulaţie este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art.12 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art.13 alin.2 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Dreptul persoanei la libera circulaţie, protejat de prevederile art.27 din Constituţia Republicii Moldova şi de instrumentele internaţionale, nu face parte din categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude. Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condiţiilor prevăzute de lege.

Colegiul civil remarcă faptul că, Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărârea pentru controlul constituţionalităţii art.8 lit.g), art.11 alin.(4) din Legea nr.269-XIII din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, cu modificările şi completările ulterioare, art.64 din Codul de executare al Republicii Moldova nr.443-XV din 24 decembrie 2004 în redacţia Legii nr.143 din 2 iulie 2010 pentru modificarea şi completarea Codului de executare al Republicii Moldova a statuat că, Curtea reţine că orice limitare a dreptului persoanei la libera circulaţie, manifestată fie prin refuzul eliberării actelor de călătorie necesare exercitării acestei libertăţi, fie prin interdicţia de a părăsi ţara, trebuie să corespundă anumitor exigenţe de ordin material şi procedural, care să garanteze proporţionalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Astfel, potrivit art.54 din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

De asemenea, art.2 alin.(3) din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulaţie nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Potrivit art. 428 alin.(1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

APRECIEREA INSTANȚEI:

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit materialele cauzei, la data de 14.11.2025, Inspectoratul General al Poliției a expediat în adresa executorul Judecătoresc Coroleţcaia Lilia procesul verbal nr. MAI06720047 din 30.12.2024 întocmit contravenientului Patic Mihail ***** cu domiciliu în ***** cu decizia primită de sancționare cu amendă contravențională în sumă de 500 lei, pentru punerea în executare silită. (f.d.5)

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 25.11.2025, nr. 118s-3095/2025, s-a primit spre executare și s-a intentat procedura de executare documentul executoriu nr.MAI06720047 din 30.12.2024 emis de Inspectoratul Național de Securitate Publică - Dp Centru privind încasarea de la Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: *****. cu domiciliul în *****) în beneficiul statului a amenzii în sumă de 500 lei. (f.d.10 -verso)

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 25.11.2025 nr. 118s-3095/2025, s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: *****. (f.d.8)

Potrivit informației Agenției Servicii Publice din 03.12.2025 cet. Patic Mihail figurează în calitate de administrator/unic asociat la SRL,, Mihelectric" (înregistrată la 30.09.2025 IDNO *****, capital social - 100 lei). (f.d.7)

Totodată, în procedura de executare a executorului judecătoresc, Corolețcaia Lilia se mai află documentul executoriu nr. 1-346/2026 din 27.02.2026 emis de Judecătoria Chișinău, sediu Buiucani privind încasarea de la Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: ***** cu domiciliul în *****) în beneficiul Statului a amenzii penale în sumă de 112 500 lei.

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 07.05.2026, nr. 118s-2665/2026, s-a primit spre executare și s-a intentat procedura de executare documentul executoriu nr.1-346/2026 din 27.02.2026 emis de Judecătoria Chişinău, sediu Buiucani privind încasarea de la Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: ***** cu domiciliul în *****) în beneficiul statului a amenzii în sumă de 112 500 lei. (f.d.27 -verso)

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 07.05.2026 nr. 118s-2665/2026, s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Patic Mihail ***** (a.n. *****, c/p: *****. (f.d.26)

Potrivit informației din Registru de stat generată la data de 30.06.2026, debitorul Patic Mihail ***** a ieșit de pe teritoriul țării la data de 20.03.2026 a revenit la 05.05.2026 și ulterior a părăsit teritoriul țării la 05.06.2026. (f.d.3-verso)

Potrivit copia avizului de recepție, debitorul la 29.05.2026 a recepționat corespondența executorului judecătoresc Corolețcaia Lilia. (f.d.20)

Executorul judecătoresc Corolețcaia Lilia la 28 iulie 2026 a înaintat demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Patic Mihail *****. (f.d.2)

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026, s-a respins demersul executorului judecătoresc Lilia Corolețcaia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Patic Mihail *****, născut la data de *****, cod personal *****, domiciliat în *****, ca neîntemeiat. (f.d.31-32)

La 01 septembrie 2026, recurentul executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia a formulat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026,

prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii cu admiterea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Patic Mihail ***** pe un termen de 6 luni. (f.d.35)

Colegiul reține că interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare. După conţinutul ei, acestă măsură, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicţii, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

Conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, în contextul unor litigii având ca subiect ingerinţa în dreptul de a părăsi ţara, măsura de restricţionare a trecerii frontierei de stat a unei persoane debitoare ar putea fi dispusă în cazul în care este necesară protejarea drepturilor altor persoane, şi anume protejarea drepturilor şi intereselor legitime ale creditorilor ce dispun de un titlu executoriu. În speţa Reiner c. Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporţionalităţii reiese că restricţia privind dreptul de a părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmăreşte un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăseşte ţara ar putea compromite şansele de a percepe suma în cauză”.

Reieșind din cele invocate, Colegiul civil consideră neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Patic Mihail *****, or, este necesară întrunirea a două condiții în prezența cărora debitorului i se poate aplica interdicția de părăsire a țării, și anume: 1) prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare și 2) plecarea debitorului ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Cu privire la primul aspect - necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare, Colegiul relevă că, pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor, urmează a fi argumentată imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare în lipsa acestuia, ținând cont de conținutul legii, al documentului executoriu, opiniei creditorului sau executorului judecătoresc.

Odată ce interdicția de a părăsi țara constituie o imixiune a statului în dreptul fundamental al debitorului - libertatea de circulație - garantat de Convenție, executorul judecătoresc trebuia să argumenteze și să adeverească că ieșirea debitorului peste hotarele țării ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În speță, în cazul unor obligații cu caracter patrimonial, executarea silită a unui document executoriu ar trebui să presupună un spectru de măsuri care să greveze patrimoniul debitorului în vederea îndeplinirii obligației cuprinse într-un document executoriu, dar nicidecum să nu suprime drepturile personale nepatrimoniale ale acestuia de o manieră disproporționată.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 29.05.2026, debitorul Patic Mihail a recepționat corespondența executorului judecătoresc, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d.20). Această circumstanță prezintă relevanță pentru aprecierea susținerilor executorului judecătoresc privind necunoașterea locului aflării debitorului, întrucât demonstrează că, cel puțin la momentul comunicării actelor, debitorul a putut fi contactat și a recepționat corespondența transmisă de executorul judecătoresc.

Așa dar, din materialele prezentate instanței rezultă că procedura de executare a fost intentată la data de 25.11.2025, iar ulterior, la data de 07.05.2026, au fost întreprinse acțiuni în cadrul acesteia, în timp ce părăsirea teritoriului Republicii Moldova de către debitor a avut loc abia la data de 05.06.2026.

Prin urmare, între momentul intentării procedurii de executare și data plecării debitorului peste hotarele țării a existat un interval de timp considerabil în care acesta s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, perioadă în care executorul judecătoresc avea posibilitatea efectivă de a întreprinde măsurile legale necesare în vederea executării documentului executoriu. Or, din materialele cauzei nu rezultă că executorul judecătoresc ar fi întreprins toate măsurile legale și necesare aflate la dispoziția sa pentru asigurarea executării obligației, nefiind prezentate probe pertinente și concludente în acest sens.

În aceste condiții, simpla invocare a faptului părăsirii ulterioare a teritoriului Republicii Moldova de către debitor nu poate justifica, în sine, lipsa de diligență în efectuarea măsurilor de executare pe parcursul perioadei în care acesta s-a aflat pe teritoriul statului.

În acest context, faptul că executorul judecătoresc întâmpină dificultăți în realizarea creanței și că debitorul nu a executat benevol obligația nu poate fi echivalat, prin el însuși, cu necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare în sensul art. 64 alin. (1) din Codul de executare.

Totodată, împrejurarea că debitorul a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 05 iunie 2026 demonstrează doar faptul deplasării acestuia peste hotarele țării, însă nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a concluziona asupra întrunirii tuturor condițiilor prevăzute de art. 64 alin. (1) din Codul de executare.

Instanța de recurs reține că măsura aplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului nu poate fi dispusă exclusiv în considerarea faptului că executarea

documentului executoriu nu a fost realizată, ci presupune constatarea circumstanțelor prevăzute de norma legală, în raport cu materialele concrete ale procedurii de executare.

Prin urmare, chiar dacă debitorul a părăsit teritoriul Republicii Moldova sau se află în afara acestuia, o asemenea circumstanță nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru aplicarea măsurilor restrictive solicitate, ci urmează a fi apreciată prin prisma necesității obiective și justificate a prezenței acestuia la anumite acțiuni de executare. Or, în speță, recurentul nu a prezentat argumente și probe pertinente și concludente din care să rezulte că prezența personală a debitorului este indispensabilă pentru efectuarea unor asemenea acțiuni și că lipsa acesteia împiedică în mod efectiv desfășurarea procedurii de executare. În consecință, simplul fapt al părăsirii teritoriului țării nu suplinește obligația de a demonstra întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea măsurii solicitate.

Instanța reține că obligația executorului judecătoresc nu se limitează la constatarea pasivă a faptului că debitorul nu a executat benevol obligația, ci presupune întreprinderea efectivă a măsurilor prevăzute de lege în vederea realizării documentului executoriu. În acest sens, finalitatea procedurii de executare este realizarea efectivă a dreptului recunoscut prin documentul executoriu, iar executarea silită reprezintă ansamblul măsurilor prevăzute de lege prin care creditorul își realizează drepturile prin intermediul executorului judecătoresc.

Prin urmare, simpla existență a unei creanțe neachitate, coroborată cu lipsa unor achitări voluntare din partea debitorului, nu poate conduce automat la concluzia că sunt întrunite condițiile pentru anunțarea acestuia în căutare.

În aceeași ordine de idei, împrejurările potrivit cărora debitorul nu este încadrat în câmpul muncii, nu deține conturi bancare asupra cărora să poată fi aplicată urmărirea silită sau că bunurile identificate nu au fost suficiente pentru stingerea integrală a creanței nu constituie, prin ele însele, temeiuri suficiente pentru dispunerea anunțării acestuia în căutare. Or, asemenea circumstanțe vizează situația patrimonială a debitorului și eficiența anumitor modalități de executare silită, fără a demonstra, în mod automat, imposibilitatea identificării locului aflării acestuia ori necesitatea prezenței sale la anumite acțiuni de executare.

Mai mult, potrivit informației prezentate de Agenția Servicii Publice, debitorul figurează în calitate de administrator/asociat al SRL „Mihelectric”, fapt ce reprezintă un element suplimentar ce impunea executorului judecătoresc verificarea și valorificarea tuturor informațiilor disponibile în vederea identificării debitorului și asigurării executării documentului executoriu.

Prin urmare, este necesară delimitarea situației de insolvabilitate sau a dificultăților de recuperare a creanței de situația în care locul aflării debitorului nu este

cunoscut. Acestea sunt circumstanțe distincte, care nu pot fi echivalate și nici utilizate în mod automat ca justificare pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara. Or, art. 64 alin. (1) din Codul de executare stabilește drept condiții esențiale pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare și necunoașterea locului aflării acestuia. În consecință, simpla existență a unor dificultăți de executare nu suplinește obligația executorului judecătoresc de a demonstra întrunirea condițiilor legale și necesitatea aplicării măsurii solicitate

Dimpotrivă, faptul că debitorul a recepționat personal corespondența executorului judecătoresc la data de 29.05.2026 constituie un element care urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe, întrucât demonstrează că acesta a putut fi identificat și contactat chiar în perioada în care executorul judecătoresc susținea că locul aflării sale nu era cunoscut.

De asemenea, instanța nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia aplicarea interdicției de a părăsi țara ar reprezenta unica măsură rezonabilă pentru continuarea executării silite. O asemenea concluzie presupune demonstrarea prealabilă a faptului că toate celelalte măsuri rezonabile au fost efectiv întreprinse și că imposibilitatea continuării executării este determinată nemijlocit de necunoașterea locului aflării debitorului.

Or, din materialele cauzei rezultă că problema nu constă exclusiv în plecarea debitorului peste hotarele Republicii Moldova, ci și în faptul că, anterior acestei plecări, pe parcursul unei perioade îndelungate, nu a fost demonstrată întreprinderea unui spectru suficient de măsuri concrete orientate spre stabilirea modalității de executare a documentului executoriu.

În aceste condiții, instanța de recurs apreciază că nu poate fi pusă în sarcina debitorului consecința lipsei unor acțiuni executorii suficiente întreprinse într-o perioadă în care acesta se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, recepționarea de către debitor, la data de 29.05.2026, a corespondenței executorului judecătoresc este relevantă și prin prisma faptului că aceasta a avut loc după plecarea sa din Republica Moldova, la 05.06.2026, ceea ce demonstrează că simpla părăsire a teritoriului țării nu este suficientă pentru a concluziona că locul aflării sale era absolut necunoscut sau că identificarea acestuia devenise imposibilă.

În ceea ce privește executarea documentului executoriu nr. 1-346/2026 din 27.02.2026, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, privind încasarea de la debitorul Patic Mihail în beneficiul statului a amenzii penale în cuantum de 112 500 lei, instanța de fond a reținut în mod corect că, legiuitorul a instituit un mecanism special de executare, reglementat de Capitolul XVIII din Codul de executare, intitulat „Executarea silită a pedepsei amenzii”.

Astfel, potrivit art. 183 alin. (4) din Codul de executare, în situația în care executarea silită nu a fost posibilă din cauza lipsei sau insuficienței bunurilor ori ca urmare a eschivării cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii, executorul judecătoresc are posibilitatea de a sesiza instanța care a judecat cauza în fond, în vederea adoptării unei încheieri în condițiile art. 64 din Codul penal.

La rândul său, art. 64 alin. (5) și (7) din Codul penal prevede mecanisme alternative de executare a pedepsei amenzii, și anume înlocuirea sumei neachitate cu închisoare, în cazul eschivării cu rea-voință a condamnatului de la achitarea acesteia, respectiv cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul în care condamnatul nu dispune de posibilitatea achitării amenzii.

Prin urmare, instanța de fond a constatat întemeiat că, în materia executării pedepselor penale sub formă de amendă, cadrul normativ instituie un regim juridic special, care oferă executorului judecătoresc instrumente legale alternative pentru asigurarea executării hotărârii judecătorești. În aceste condiții, dificultățile întâmpinate în procesul de recuperare a amenzii nu justifică, prin ele însele, recurgerea la măsuri suplimentare în afara mecanismelor expres prevăzute de lege, fără a fi analizată, în prealabil, posibilitatea aplicării procedurii speciale instituite de art. 183 alin. (4) din Codul de executare, coroborat cu art. 64 din Codul penal.

Astfel, argumentele reținute de prima instanță sunt pertinente, întrucât aceasta a făcut o distincție corectă între imposibilitatea executării silite a amenzii prin mijloacele patrimoniale obișnuite și condițiile legale necesare pentru aplicarea măsurilor restrictive solicitate, evidențiind existența unor mecanisme juridice speciale pe care executorul judecătoresc le poate valorifica în vederea continuării procedurii de executare.

Așa dar, instanța de recurs consideră că argumentele recurentului referitoare la pretinsa epuizare a tuturor măsurilor rezonabile, la necesitatea anunțării în căutare și la faptul că această măsură ar reprezenta unica modalitate de continuare a executării nu sunt susținute suficient prin probele administrate și nu răstoarnă concluziile instanței de fond.

În același timp, instanța de recurs reține că interdicția de a părăsi țara nu constituie o consecință automată a neexecutării obligației, ci poate fi aplicată doar în condițiile prevăzute de art. 64 alin. (1) din Codul de executare, simpla părăsire a teritoriului Republicii Moldova nefiind suficientă, în lipsa demonstrării necesității prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare.

În consecință, circumstanța că debitorul nu și-a executat obligația, că creanța a rămas neachitată și că anumite măsuri de executare nu au produs rezultatul scontat nu este suficientă pentru admiterea demersului, în lipsa demonstrării întrunirii cumulative a condițiilor legale pentru anunțarea în căutare.

Față de cele constatate, instanța de recurs concluzionează că instanța de fond a apreciat în mod corect circumstanțele cauzei și probele administrate, iar argumentele recurentului nu sunt de natură să determine infirmarea concluziilor acesteia.

Prin urmare, având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026 este întemeiată și urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

Conducându-se de prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia.

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 19 august 2026, în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara, în privința debitorului Patic Mihail *****.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi

Mariana Sajin